

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19Co/185/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8814206518
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8814206518.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci navrhovateľa Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, zastúpeného: Advokátska kancelária GOLIÁŠOVÁ GABRIELA s.r.o., Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, proti odporcovi J. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXX, XXX XX P. nad B., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Spotrebiteľské združenie OSA, Fedinova 9, 851 01 Bratislava, IČO: 42 260 086, zastúpeného: HKP Legal, s.r.o., Sasinkova 6, 811 08 Bratislava, o zaplatenie sumy 334,35 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 8C/74/2014 - 42 zo dňa 24.11.2014 v spojení s opravným uznesením č.k. 8C/74/2014 - 56 zo dňa 24.4.2015 takto jednohlasne

rozhodol:

M e n í rozsudok vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka tak, že navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania vo výške 29,57 eura do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Náhradu trov odvolacieho konania navrhovateľovi n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Vranov nad Topľou (v ďalšom len „súd prvého stupňa“) napadnutým rozsudkom uložil odporcovi povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 196,36 eur s 9 % úrokom z omeškania ročne od 13.03.2012 do zaplatenia to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti návrh zamietol. Odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 3,20 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 59,14 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd prvého stupňa vychádzal zo zistenia, že medzi navrhovateľom a odporcom vznikol dňa 10.8.2010 záväzkový vzťah, na základe úverovej zmluvy č. 6008006084. K uzavretiu zmluvy malo dôjsť aktiváciou úverovej karty, ktorú zaslal žalobca žalovanému. Žalovaný žalobcom poskytnutým úverový rámec vyčerpal a zaviazal sa platiť žalobcovi mesačne splátky vo výške 4 % z dlžnej sumy. Svoju povinnosť však porušil, žalobca preto úver k 27.2.2012 zosplatnil a vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy do 15 - tich dní od zosplatnenia úveru. V zmluve, ktorú účastníci konania uzatvorili absentuje informácia o výške úroku z úveru, dôsledkom čoho je to, že žalobca má právo iba na zaplatenie nevrátených finančných prostriedkov, ktoré žalovanému nárazovo poskytol. Nakoľko poskytnutá suma bola vo výške 310 eur a žalovaný realizoval úhrady vo výške 113,64 eura, žalobca má právo iba na sumu rozdielu medzi poskytnutými a splatenými finančnými prostriedkami t. j. na sumu 196,36 eura a zaplatenie tejto sumy uložil žalovanému vrátane úroku z omeškania, nakoľko so zaplatením žalovaný stále mešká a v prevyšujúcej časti návrh zamietol.

O trovách konania medzi žalobcom a vedľajším účastníkom súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Súd prvého stupňa uviedol, že vedľajší účastník vystupujúci na strane žalovaného vstúpil do súdneho konania okrem časti neuhradenej istiny. Jeho konanie smerovalo k ochrane odporcu-spotrebiteľa pred nárokovaním si plnení, ktoré postrádajú zmluvný, zákonný a logický podklad. Bol v plnom rozsahu úspešný, preto uložil žalobcovi zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi plnú náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia vo výške 59,14 eura.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, a to len proti výroku, ktorým súd uložil žalobcovi zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania 59,14 eura. Podľa žalobcu trovy vedľajšieho účastníka neboli účelné. Pokiaľ súd prvého stupňa konštatoval, že vedľajší účastník vstúpil do konania okrem časti neuhradenej istiny, s týmto konštatovaním sa nestotožňuje a zastáva právny názor, že takýto „čiastočný“ vstup vedľajšieho účastníka do konania nemá oporu v ustanoveniach súdneho poriadku. Vedľajší účastník tak nemohol byť, ako je v rozsudku uvedené, v plnom rozsahu úspešný. Vedľajší účastník v sporovom konaní vystupuje spolu s účastníkom konania na jednej sporovej strane, t. j. nie je samostatnou stranou sporu a teda zdieľa spoločne s účastníkom (odporcom) jeho procesný úspech alebo neúspech v zmysle § 142 O.s.p. pri náhrade trov konania. Žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie o trovách konania zmenil tak, že náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi neprizná.

Žalovaný ani vedľajší účastník sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrili.

Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) preskúmal odvolaním napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie ktoré mu predchádzalo a zistil, že súd prvého stupňa pri rozhodovaní o trovách vedľajšieho účastníka správne zistil skutkový stav, ale vec nesprávne právne posúdil. Nebol dôvod ani na potvrdenie ani zrušenie rozhodnutia a preto ho odvolací súd zmenil (§ 220 O.s.p.).

Vedľajší účastník vstúpil do konania podľa § 93 ods. 2 O.s.p.; podľa § 93 ods. 4 O.s.p. má rovnaké práva a povinnosti ako účastník konania, pričom koná iba sám za seba. Procesná aktivita vedľajšieho účastníka súvisí s ochranou spotrebiteľa, ktorej sa priznáva význam pri zvyšovaní kvality života spotrebiteľov. Vedľajší účastník vstúpil do konania špecifikujúc rozsah svojho pôsobenia v konaní s výslovným poukazom na to, že súd by mal zamietnuť návrh navrhovateľa v časti o zaplatenie 137,99 eura. Zdôraznil, že úverová zmluva obsahuje len výšku splátok v neurčitom percentuálnom vyjadrení bez toho, aby bolo vymedzené, kedy je splatná prvá splátka, od ktorého termínu sa odvíja splatnosť ďalších splátok a konečná splatnosť úveru, ktorá je taktiež povinnou náležitosťou zmluvy podľa zákona č. 129/2010 Z.z., spotrebiteľský úver sa preto považuje za bezúročný a bezpoplatkový.

Podľa názoru odvolacieho súdu, s prihliadnutím na zmysel a predmet činnosti vedľajšieho účastníka, ktorým je ochrana práv spotrebiteľov je vecou vedľajšieho účastníka definovať konkrétny rozsah konania, predmetom ktorého je deliteľné plnenie, do ktorého vstúpi. Odvolací súd taktiež nemá žiadne pochybnosti o tom, že aj právnická osoba, predmetom činnosti, ktorej je ochrana práv spotrebiteľa má právo na poskytnutie právnej ochrany, tiež judikatúra Súdného dvora Európskej únie nevidí žiadny dôvod na neposkytnutie právnej ochrany aj právnickej osobe. Súdny dvor Európskej únie v rozsudku vo veci C-279/09 uviedol, že zásada účinnej súdnej ochrany ako je stanovená v čl. 47 Charty základných práv Európskej únie sa má vykladať v tom zmysle, že nie je vylúčené, aby sa jej dovoľávali právnické osoby a pomoc poskytnutá na základe tejto zásady môže zahŕňať najmä oslobodenie od platenia trov konania alebo zastupovanie advokátom. V tomto zmysle nie je dôvod na výnimku ani v prípade vedľajšieho účastníka a jeho právo na náhradu trov konania. Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Vedľajší účastník vo vyjadrení k návrhu argumentoval tým, že v úverovej zmluve nie je uvedená splatnosť splátok ani konečná splatnosť úveru. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa však

vyplýva, že dôvodom, pre ktorý súd zamietol návrh v prevyšujúcej časti bola však iná podstatná skutočnosť, neuvedenie úroku z úveru, na čo vedľajší účastník vôbec nepoukázal, čo znamená, že pokiaľ vedľajší účastník poukazoval v záujme ochrany žalovaného na konkrétne ním tvrdené nedostatky, argumentačne úspešný nebol. Podľa názoru odvolacieho súdu účelným úkonom právnej pomoci, za ktorý patrí vedľajšiemu účastníkovi náhrada je tak len odmena za jeden úkon právnej pomoci, prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom vo výške 16,60 eura. K tomuto úkonu patrí režijný paušál 8,04 eura a nakoľko právny zástupca vedľajšieho účastníka osvedčil, že je platiteľom dane z pridanej hodnoty k náhrade trov právneho zastúpenia za tento úkon právnej pomoci patrí aj 20 % DPH, spolu trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, odvolací súd kvantifikoval čiastkou 29,57 eura a zaplataenie náhrady trov v tejto výške je povinnosťou navrhovateľa.

Z dôvodov, ktoré uviedol odvolací súd rozhodol tak ako je uvedené vo výroku uznesenia.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 224 ods. 1 O.s.p., § 142 ods. 2 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.. Pomer úspechu navrhovateľa k jeho neúspechu v odvolacom konaní bol rovnaký preto mu súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.